

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ТУРЦИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ

Ратифицирана със закон, приет от 37-о Народно събрание на 21.09.1995 г. - ДВ, бр. 89 от 6.10.1995 г. Обн., ДВ, бр. 123 от 22.12.1997 г., в сила от 17.09.1997 г.

Република България и Република Турция,
потвърждавайки желанието си да разширят и насърчат
икономическото си сътрудничество във взаимен интерес,
желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно
облагане с данъци на доходите,
се споразумяха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на
едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от
страна на всяка договаряща държава, нейни политически подразделения
или органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху общия
доход или върху елементи на дохода, включително данъците върху приходи
от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху
общия размер на надниците или заплатите, изплащани от предприятията,
както и данъците върху увеличаване стойността на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са по-
конкретно:

а) за Република Турция:

i. данъка върху дохода;

ii. корпоративния данък;

iii. удържките, налагани във връзка с данъка върху дохода и
корпоративния данък;

(по-нататък наричани "турски данъци").

б) за Република България:

i. данъка върху общия доход;

ii. данъка върху печалбата;

(по-нататък наричани "български данъци").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички еднакви или в значителна
степен подобни по естеството си данъци, установени във всяка от
договарящите държави след датата на подписване на спогодбата като
допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на
договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени
изменения, извършени в съответните им данъчни закони, в подходящ
период от време след извършване на промените. В случай, че възникне
съмнение при определянето дали дадени данъци са еднакви или в

значителна степен подобни по естеството си, компетентните органи на договарящите държави могат да се консултират взаимно, като имат предвид разпоредбите на чл. 24.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "България" или "Турция" означава територията и териториалното море под суверенитета на Република България или Република Турция, а така също и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Република България или Република Турция имат суверенни права или юрисдикция в съответствие с международното право;

б) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Република България или Република Турция според изискванията на контекста;

в) терминът "данък" означава данъците съгласно чл. 2 от тази спогодба;

г) терминът "лице" означава физическо лице, юридическо лице, включително друго дружество или всяко сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко корпоративно тяло или общност, която се счита за корпоративно тяло за целите на данъчното облагане;

е) терминът "място на регистрация" означава седалището, регистрирано в съответствие с Търговския закон на България или Турция;

ж) терминът "гражданин" означава:

1. всяко физическо лице, притежаващо гражданството на едната от договарящите държави;

2. всяко юридическо лице, друго дружество или сдружение, чийто статут се определя от законодателството на всяка от договарящите държави;

з) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

1. за България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

2. за Турция - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

й) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или пътно транспортно средство, извършван от предприятие на България или Турция, освен ако корабът, самолетът или пътното транспортно средство се експлоатира изключително между места, намиращи се на територията на България или Турция.

2. При прилагането на спогодбата от договарящите държави всеки термин, който не е изрично определен в нея, ще има значението, което му придава законодателство на тази договаряща държава за данъците, обхванати от спогодбата.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, седалище (място на регистрация), място на управление или всеки друг критерий от подобно естество.

2. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 на този член, едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя по следния начин:

а) то се счита за местно лице на тази държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище и в двете държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава и в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на тази държава, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 едно лице, което не е физическото лице, е местно лице и на двете договарящи държави, то ще се счита за местно лице на държавата, в която се намира мястото на регистрацията му.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства;

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект се считат за място на стопанска дейност само ако работата, свързана с тях, продължава повече от дванадесет месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място единствено с цел извършване на други дейности, които имат подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържане на стокови запаси с цел излагането им от местното лице на мострен панаир или изложба, които ще бъдат продадени след закриването;

ж) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "е" дейности при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут за когото се прилага разпоредбата на ал. 6 - действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, ще се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава, по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут при условие, че такива лица действуват в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси; морски и речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 ще се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 ще се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава ще се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети или пътни транспортни средства в международния транспорт, се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал. 1 на този член ще се прилага и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или косвено в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или косвено в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава;

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която би възникнала, ако ги нямаше тези условия, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава - и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на данъчно облагане в тази друга държава и така включените печалби според твърденията на първата посочена държава са печалби, които биха възникнали за предприятието на тази първа посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава другата държава ще направи съответно уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби, доколкото тази друга държава счита такова уточнение за справедливо. При извършването на уточнението се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират взаимно.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е и техен притежател, наложеният данък няма да надвишава:

а) 10 на сто от brutната сума на дивидентите, ако получателят е дружество (различно от гражданско дружество), което притежава най-малко 25 на сто от имуществото на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15 на сто от brutната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член означава доходи от акции, "жюисанс" акции или "жюисанс" права, акции на основател или други права (с изключение на вземания за дълг), даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице, както и доходите, произхождащи от инвестиционен фонд или инвестиционен тръст.

4. Печалбите на дружество на едната договаряща държава, което извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, може след данъчното облагане съгласно чл. 7 да бъде обложено с данък и върху останалата сума в

договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност, и в съответствие с ал. 2.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако получателят на дивидентите като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или в случай на местно лице на Турция, което упражнява в България независими лични услуги чрез определена база, разположена в България, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 и 14 съобразно случая.

6. В съответствие с разпоредбата на ал. 4 на този член, когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга договаряща държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възникнали в едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на лихвите, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, произхождащи от:

а) България и платени на правителството на Турция или на Централната банка на Турция, се освобождават от данъчно облагане в България;

б) Турция и платени на правителството на България или на Българската народна банка, ще бъдат освободени от данъчно облагане в Турция.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от държавни ценни книжа, бонове или облигации, независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника, както и от вземания за дълг от всякакъв вид, а така също и всеки друг доход, който се третира като доход от дадени пари в заем съобразно данъчното законодателство на държавата, в която възниква този доход.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат

лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или в случай на местно лице на Турция, което извършва в България независими лични услуги чрез определена база, разположена в България, и вземането за дълг, във връзка с което са платени лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са свързани с това място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице размерът на лихвите, като се има предвид задължението, за което се плащат, надвишава размера, който би бил договорен между платеча и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последния размер. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Изразът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използването или за предоставяне правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и записи за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит, или за използването на или за предоставяне правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или в случай на местно лице на Турция, което извършва в България независими

лични услуги чрез определена база, разположена в България, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя или между тях двамата и някое трето лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеча и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6, и намиращо се в другата договаряща държава могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), или от подобна определена база, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети или пътни транспортни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, предназначено за използването на тези кораби, самолети или пътни транспортни средства, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на регистрацията на предприятието.

4. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3 на този член, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице. Въпреки това печалбите от

прехвърляне на имущество съобразно предходното изречение, възникващи в другата договаряща държава, ще се облагат с данъци в тази друга държава, ако периодът между придобиването и прехвърлянето на имуществото не надвишава една година.

Член 14

Доходи от независими лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност. Ако то има такава определена база, доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база.

2. Изразът "професионални услуги" включва по-специално независими научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19 и 20, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, ще се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни в съответната календарна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или на определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или пътно транспортно средство, използвано в международния транспорт, може да се облага с данък в договарящата държава, в която се намира мястото на регистрация на предприятието.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на управителния или контролен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител - като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант, или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, могат да се облагат с данъци в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат по отношение на дейности, извършени от артисти или спортисти в едната договаряща държава, въз основа на Спогодба в областта на културата, сключена между договарящите държави, ако посещението в тази държава е в значителна степен финансирано от обществени фондове на другата договаряща държава или от политическо подразделение, или органи на местна власт на тази друга държава.

Член 18

Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 1 на чл. 19, пенсии и други подобни плащания, изплатени на местно лице на едната договаряща държава, във връзка с трудови правоотношения в миналото, се облагат с данък само в тази държава. Тази разпоредба се прилага и по отношение на пожизнените анюитети, изплатени на местно лице на всяка договаряща държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 изплатените пенсии и пожизнени анюитети, както и други периодични или еднократни плащания, извършени от едната договаряща държава или от нейно политическо подразделение, във връзка със социално-осигурителната или застрахователната система на тази държава, се облагат с данък само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. Възнаграждение, включително пенсия, изплатено от фондове на едната договаряща държава или нейно политическо подразделение, или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги от правителствен характер на тази държава, нейно подразделение или орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат и по отношение на възнаграждения за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Член 20

Студенти и преподаватели

1. Плащания, които студент или стажант, който е гражданин на едната договаряща държава и се намира в другата договаряща държава единствено с цел образование или стаж получава за своята издръжка, образование или стаж, няма да се облагат с данъци в тази друга държава при условие, че плащанията са от източници извън тази друга държава.

2. По същия начин възнаграждението, получено от преподавател или инструктор, който е гражданин на едната договаряща държава и се намира в другата договаряща държава единствено с цел преподаване или научни изследвания за период или периоди, ненадвишаващи две години, ще бъде освободено от данъчно облагане в тази друга държава, ако това възнаграждение е за преподаването или научните изследвания и при условие, че такива плащания са от източници извън тази друга държава.

3. Разпоредбите на ал. 2 няма да се прилагат по отношение на доходите от научни изследвания, ако тези научни изследвания се извършват само за лично облагодетелстване на определено лице или лица.

Член 21

Други доходи

Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от това къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

Член 22

Метод за премахване на двойното данъчно облагане

Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, то първата посочена държава ще приспадне от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка, платен в другата договаряща държава.

Това приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка, който е изчислен преди да е направено приспадането, отнасящ се съобразно случая до дохода, който може да бъде обложен с данък в тази друга държава.

Член 23

Недискриминация

1. Гражданите на едната договаряща държава няма да бъдат подлагани в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Съобразно разпоредбата на ал. 4 на чл. 10 данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 6 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни

възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин всякакви задължения на местно лице на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие ще се приспадат при същите условия, както ако бяха към местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Тези разпоредби няма да се считат задължаващи за която и да е договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, приспадания или облекчения за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

Член 24

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато лице на едната договаряща държава счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му попада под разпоредбата на ал. 1 на чл. 23, пред органа на тази договаряща държава, на която е гражданин.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат също така да се консултират пряко помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато за постигането на споразумение се налага устна размяна на мнения, тази размяна може да се осъществи чрез комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 25

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение, или по отношение решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 26

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 27

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация и всяка от договарящите държави ще уведоми писмено другата за приключване на процедурата по ратификацията. Спогодбата ще влезе в сила от датата на последното уведомление.

2. Разпоредбите на спогодбата ще се прилагат по отношение на данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 28

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати

действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила.

В такъв случай спогодбата ще престане да действа по отношение на данъците, събирани за всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари на годината, следваща тази, през която е изпратено уведомлението.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба и положиха своите печати.

Съставена в два екземпляра в Анкара на 7 юли 1994 г. на английски език.

За Република България:
Стоян Александров,
министър
на финансите

За Република Турция:
Исмет Атила,
министър
на финансите